

מרדכי (מודי) הוברמן

חלפו שנים מאז אותו יום מר בו ניתק פתיל חייו של "מודי" ז"ל, הגורל האכזרי גזל מאתנו בן-יקר והוא עדיין צעיר, רענן ושופע מרץ.

התבונה הנסוכה על פניו, החיוך המתמיד והפיכחות האופיינית התבטאו בכל עת ובכל שיחה- תמיד ער ונבון, מבין ויודע להגיב בטקט. תשובותיו החדות והקולעות העידו על מחשבה והבנה עמוקה.

חויות רבות היו לבני נחלת-יהודה על אף הבדלי הגיל. במסיבות ובהזדמנויות שונות שושטשו המחיצות והמשחק ברחוב (טרם היה בו כביש) כלל את הקטנים עם הגדולים, הבנים והבנות – כולם השתלבו במשחק משעשע ובתוכם "מודי", הג'נג'י. כפי שקראו לו הכל. "מודי" פה, "מודי" שם, בכל תפקיד, פעיל, תוסס ומתלבט ולכן מורגש חסרונו במיוחד. והנה מודי הילד נעשה יער. התסרוקת כלפי מעלה והמבט החודר מביע "הכל": לפנינו ניצב בחור כארז, חברה'מן, בלשון בני נחלת. לא כל אחד זכה להגדרה זו- ההגדרה שהקנתה מעמד מיוחד והרגשה נעימה בחברה.

מאז עברנו כברת דרך, הזמנים השתנו ובני נחלת הוכשרו לתפקידים ושליחויות ב"הגנה", בחלקי היה לארגן את בני גילו של "מודי" בקבוצת-קשר, להדריכם בתרגול סדר ואיתות, למדעם לציית ולשמור סוד. "מודי" לא הכזיב, מודי בין הראשונים, מודי הרוח החיה בקבוצה וכולם יודעים להעריך כשרונו ויכולתו. מקבוצת קשר לסמלים בגדנ"ע ובחי"ש, ממסגרת מקומית נפרדת לכיתה משותפת עם בני ראשל"צ. הכיתה מודרכת ומקבלת הכשרה בנשק וא"ש לילה, בחורים כארזים כולם, טובים מסורים ונאמנים- מפקדים בדרך, קצינים לעתיד. לילה חשוך. תרגיל ראשון באזור גבעת-הצבעים. הכיתה הועמדה במבחנה הראשון- השיעור: התגנבות יחידים: המשימה להגיע בחשאי לבית-הקברות הישן וכעדות לכך-להביא עלה מעץ השיקמה. לאחר ההסברים המוקדמים שררה דומיה. כולם היו נרגשים. לשאלתי- מי מבקש לשחררו? לא נענית. שקט מוחלט המשיל לשרור בתוכם: אף הגה לא נשמע. לשאלתי הנוספת-מי מתנדב ראשון? שמעתי תשובה ראשונה מפי "מודי" הפעם בקול צרוד במקצת. "טוב- אני". מודי יצא תחילה ובעקבותיו האחרים, כל אחד ממתין לשובו של חברו- כולם חזרו עייפים נרגשים, מחושלים ושבעי-רצון. בגמר התרגיל חזרנו לנחלת, "מודי" ואנוכי, ובהזדמנות זו שוחחנו בכל הנוגע לאותו ערב.

"היום למדתי לא לפחד, אסור להסס. יש להחליט ולבצע", כך טען "מודי". תמה תקופת המנדט הבריטי. הישוב העברי נחלץ למלחמת מגן, צעירי החי"ש והפלמ"ח ובכללם "מודי" התייצבו ומילאו חובתם הלאומית. רבים לא חזרו ולצער כולנו לא זכו לראות בעצמאות ישראל, וביניהם – מודי הוברמן. תשמש מסירותם והקרבתם העצמית דוגמה מופת לדור הצעיר.

חבר ומדריך רחביה אופק